

pagan molt menys de repartiment perquè tenen declarades de les seves finques unes rendes irrisories, i com aixó are'ls perjudica no volen passar-hi.

Estudiintha amb calma els pensadors i gent de consciència, i no podrán menys de confessar que aixó s'ha d'arreglar, que aquest desequilibri en la tributació que creiem inconcienment—s'ha posat de manifest amb el repartiment; no pot continuar, es forsós arreglarlo d'una manera o altre i depresa, perquè de no ferho aixís ningú podrà negar el dret al qui veientse perjudicat, perquè li fan pagar molt més que a altres, que tenen doble o triple, per la sola raó de complir éll mes bé amb l'Estat, crídi i esbaloti 'l galliner per a ferlos posar al nivell que'ls toca, i rebaixar aixís la quota que indegudament se li posá.

Aixó podrà semblar revolucionari, però debem convenir amb tota sinceritat, que no deixa d'ésser molt lógic i fins molt equitatiu.

Reflexionemho amb calma i sens apassionaments, i coneixent el mal busquemhi el remei.

Pensintha els qu'estan al front de la administració comunal i que com administradors nomenats per el poble tenen el deurer de vetllar per un igual, per els interessos de tots els veïns, que per aixó son al Municipi, per aixó regeixen els bens del poble i tenen la sagrada missió de procurar que les cargues comunals sien repartides amb equitat i no amb la irritant desproporció amb que ho son avui.

Repetim que amb la forma com s'ha fet el repartiment, tothom s'ha donat compte d'aquestes irritants diferències. Lo menos que podem dir, es que no han sigut prou hábils els que per a fer un repartiment d'utilitats en una població on els amillaments son tant desequilibrats no han volgut fixarse en la riquesa vritat sino en la contribució o en el registre fiscal, posant aixís al descobert aquest desequilibri que are ja no's pot amagar i que podria portar greus disgustos, no sols als que resultan en alt grau defraudadors, sino als mateixos adminisdel poble.

No pretenguin tampoc escusarse els que han fet el repartiment—adverteixis que no anem contra ningú, sols tractem un punt de vista, un fet, potser una equivocació—dient que debian fixarse com a sol dato oficial que tenien per a marcar les utilitats de cada veí, en lo que té declarat i en la contribució que paga; no, perquè aquesta excusa no val quant el mateix Estat demostrant en aquest cas mes penetració qu'ells, creient tal vegada que

en lo declarat se l'enganya, i demostren al menys que creu que les utilitats vritat deuen buscarse en altre lloc que en la contribució i amillament, dona ben clar en l'article 138 de la llei municipal, la norma de com deuen ferse aitals repartiments i com deuen buscarse, calcularse, i trobarse les utilitats vritat de cada hù, i arriba a estremarho tant que fins arriba a dir que podrán calcularse per els signes exteriors de riquesa, com riquesa del mobiliari, número de criats etc.

Per desgracia havem de confesar que poc hábils han sigut els confeccionadors del repartiment ja que sols ells son responsables de que tothom hagi vist i s'hagi tingut que fixar per interes propi, en qui ocultaba mes i qui ocultaba menos, sols élls tenen la culpa de que el poble es dongui compte de qui fins avui no ha ajudat com li pertocaba a les cargues del Estat i del Municipi, fent que's vagi iniciant una corrent de mal estar de descontent i fins de protesta, que no sabem on pot arribar si no s'hi busca prompte i eficás remei.

Busquintlo aquest remei, que encar se fora a temps a trobarlo amb bona fé, sinceritat i desinteres, per part de tots, tant dels perjudicats com dels beneficiats, busquintlo els que hi tenen dret i obligació, comensant per l'Alcalde i demés concellers que'l poble posá per a regir sos destins; busquintlo, que si be'l buscan encar podrian trobarlo, n'estem segurs, encar podrian esser a temps a remeiar un mal que després podria esser mes gros de lo que's creuen.

Acabem manifestant que creiem haver complert nostre deurer al donar aquest crit d'alerta, i'ns donarem per satisfets, amb el be que pot reportar a Granollers, si es escoltat i ates per qui deu i pot ferho.

Nostre Sr. Rector

El Rnt. Sr. Dr. D. Josep Clotet, nomenat per el Sr. Bisbe Rector de Granollers, feu la seva entrada per a pendrer possessió de la Parroquia, el dia 31 del passat mes de Decembre.

Moltíssima fou la gentada que acudí a la plassa del Cuartel, per a presenciari la seva arribada.

A mes de les persones que vingueren acompanyant al Dr. Clotet, i la majoria dels Srs. Rectors veïns, comparegueren a saludarlo i acompanyarlo fins a l'Esglesia, el Sr. Torras que encar qu'está amb llicencia, actuá en aquells moments d'alcalde, acompanyat dels regidors Srs. Estrada i Barbany; el jutje Municipal Sr. Bigas, els quefes de la Guardia Civil i Carrabiners, la Junta del Centre Católic, el Sr. Barangé i Serra i Dachs en representació de la Junta de Reforma de Granollers i cons-

trucció del Nou Hospital-Assil, el president de la Creu Roja Sr. Puigrodón acompanyat del Sr. Torras, els senyors Dachs i Wynn de la Cambra Agrícola de Vallés, els actuaris del Jutjat senyors Comas i Freixa, els Srs. Anglés, Blaxter, Tardá i moltes altres personalitats convidades per dit Sr. Rector i que sen tim no recordar.

Arrivada la comitiva a l'Esglesia Parroquial, amb les ceremonies de rúbrica el canonge de la Seu de Barcelona, Dr. Auguet, doná possessió de la Parroquia de Granollers al nou Rector, qui al final dirigí una sentida salutació als allí congregats.

Acabat l'acte foren obsequiats els concurrents amb un refresc, que fou servit en el saló Teatre del Centre Católic.

EL VALLÈS NOU, es complau en saludar al nou Sr. Rector Dr. Josep Clotet, oferintli aquesta redacció desde les planes del periódic, com a fermes católics i com a dócils feligresos seus, la mes sincera adhesió a les doctrines i ensenyances de la Iglesia Católica, i a la persona del nou párroco com a representant de la mateixa.

Amb tal motiu s'ofereix incondicionalment EL VALLÈS NOU a nostre Senyor Rector, i al donarli la benvinguda, fa fermes vots per a que sigui la seva gestió al front de la Parroquia, en alt grau profitosa per als interessos espirituals i fins per els materials dels seus nous feligresos, com esperém succeirà donades les dots que adornan al nou Rector, de qual sabiduria, experiencia i fervor molt havem d'esperar els Granollerins.

Coses de Madrid

Llegim en la crónica de Madrid, de dies anteriors:

«El ministro de Gracia y Justicia se propone pasar dos o tres dias fuera de Madrid.

El conde de Romanones, dijo, que en el Consejo de hoy no ha podido tratarse mas que de asuntos de trámite, pues están ausentes los ministros de Hacienda, Fomento y Gracia y Justicia.

El señor Burell dice que se propone marcharse de Madrid.

El conde de Romanones dice, que haya o no el señor Alba, el martes, se celebrará Consejo de ministros».

Sintetitzem: Després de tancades les Corts, els ministres, lliberts de la fexuga càrrega, que significava el tindre que suportar les justificades censuras d'una minoria sensata de sos afers, com si les columnes i grahons del Congrés i del Senat, fossen reixes qu'engaviessen llur llibertat, fugen de Madrid, deixant representants, qu'han de sope-ditar llurs plans a la consideració del ministre corresponent.

I en les oficines telegráfiques de Madrid, se reb un parte, anunciant el torpedejament d'un vaixell espanyol.

De Tolosa, Terrassa, Miranda, Salamanca, Alicante, Murcia, Saragossa i molts altres indrets de la nació, plouen bases dels treballadors, que no son acceptades per llurs amos, esdevinguen vagues, que per lo vist, cap preocupació donen al Govern.

La Junta de Subsistencias, está fent una munió d'equilibris, per a normalitzar la situació precaria